

SOPHOCLE

Antigone

Document 22

- Ἰσμήνη.
 Τί δ', ὦ ταλαίφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 [40] λύουσ' ἄν εἴθ' ἄπτουσα προσθείμην πλέον ;
 Ἀντιγόνη.
 Εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
 Ἰσμήνη.
 Ποῖόν τι κινδύνευμα ; Ποῦ γνώμης ποτ' εἰ ;
 Ἀντιγόνη.
 Εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερί.
 Ἰσμήνη.
 Ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει ;
 Ἀντιγόνη.
 [45] Τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν ἦν σὺ μὴ θέλῃς
 ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.

Document 23

- Κρέων.
 Σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄραξ.
 Ἀντιγόνη.
 Ὅρωσι χοῦῖτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.
 Κρέων.
 [510] Σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς ;
 Ἀντιγόνη.
 Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχθους σέβειν.
 Κρέων.
 Οὐκουν ὄμαιμος χῶ καταντίον θανῶν ;
 Ἀντιγόνη.
 Ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταῦτοῦ πατρός.
 Κρέων.
 Πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν ;
 Ἀντιγόνη.
 [515] Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
 Κρέων.
 Εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
 Ἀντιγόνη.
 Οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὄλετο.
 Κρέων.
 Πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.
 Ἀντιγόνη.
 Ὅμως ὅ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.
 Κρέων.
 [520] Ἄλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.
 Ἀντιγόνη.
 Τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε ;
 Κρέων.
 Οὗτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
 Ἀντιγόνη.
 Οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

Document 24

- Ἰσμήνη.
 [550] Τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη ;
 Ἀντιγόνη.
 Ἄλγοῦσα μὲν δῆτ' εἰ γελῶ γ' ἐν σοὶ γελῶ.
 Ἰσμήνη.
 Τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ ;
 Ἀντιγόνη.
 Σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
 Ἰσμήνη.
 Οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
 Ἀντιγόνη.
 [555] Σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ καταθανεῖν.
 Ἰσμήνη.
 Ἄλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 Ἀντιγόνη.
 Καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ ἴδοκουν φρονεῖν.
 Ἰσμήνη.
 Καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.
 Ἀντιγόνη.
 Θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
 [560] τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.
 Κρέων.
 Τὼ παῖδε φημὶ τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως
 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
 Ἰσμήνη.
 Οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὄς ἂν βλάστη μένει
 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
 Κρέων.
 [565] Σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
 Ἰσμήνη.
 Τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον ;
 Κρέων.
 Ἄλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.